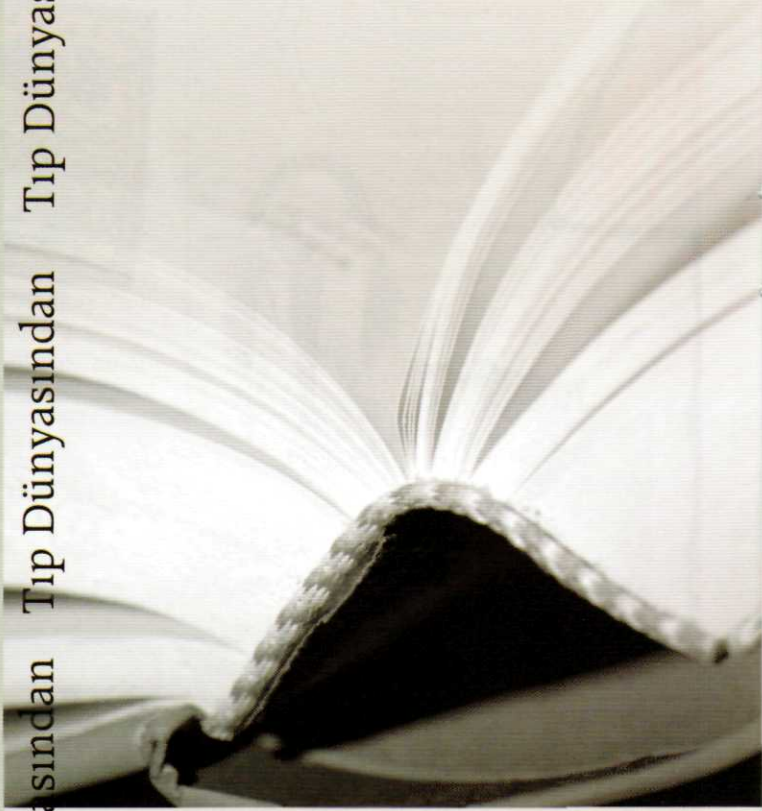

Tıp Dünyasından Tıp Dünyasından Tıp Dünyasından Tıp Dünyasından

● Tıp Dünyasından Kısa Kısa...

- Şizofrenideki Depresif Semptomlarda Sitalopram Kullanımı Antipsikotik Tedavinin de Etkisini Güçlendiriyor
- Antibiyotiklere Yanıt Vermeyen İdiyopatik Püstüler Vulvit ve İzotretinoin
- Zoledronik Asit Kullanımı Horizon Çalışmasının Sonuçlarına Göre Omurga ve Kalça Kemiklerinin Dansitesini Artırıyor
- Over Kanseri Tumor Belirteci Olarak CA125 Değerleri
- İleri Evre Meme Kanseri Sıplatin-Epirubisin-Paklitaksel Tedavisi Etkilidir
- Çocuk ve Ergenlerde Bipolar Hastalığın Akut Manik Döneminde Risperidon Tedavisi Etkilidir
- Akne Vulgaris Tedavisinde Olgu Bazlı Bir Güncelleme

● Kongreler

● Kaybettiklerimiz

Şizofrenideki Depresif Semptomlarda Sitalopram Kullanımı Antipsikotik Tedavinin de Etkisini Güçlendiriyor

Amerika Birleşik Devletleri'nin Pittsburg Eyaleti'nden Kasckow ve arkadaşlarının "Treatment of subsyndromal depressive symptoms in middle-aged and older adults with schizophrenia: effect on functioning" isimli çalışması, "Int J Geriatr Psychiatry" dergisinin ağustos ayı sayısında yayımlandı.

Çalışmada, şizofreni olgularında depresyonun subsendromal semptomlarının oldukça sık ve klinik olarak önemli şekilde görüldüğü belirtiliyor. Serotonin reseptör inhibitörlerinin 40 yaş ve üzerindeki olgularda depresif semptomların hafifletmesinde yardımcı olduğunun bilindiği, ancak fonksiyonel kapasiteyi artırmaya olan etkilerinin tam olarak açıklığa kavuşturulmadığı vurgulanıyor. Bu çalışma, sitalopram ile tedavi edilen olgu grubunun sosyal, mental ve fiziksel fonksiyonlarda gelişme sağlayarak yaşam kalitesinin artırılacağı hipotezini test etmek üzere kurgulanmış.

Çalışmaya 40 yaş ve üzerindeki şizofreni ve şizoafektif bozukluk tanısı almış ve subsendromal depresyon bulguları gösteren 198 olgu dahil edilmiş. Olguların depresyon tanısı en az 2 hafta süreyle DSM-IV'ün 9 majör depresyon kriterinden en az ikisini gösteriyor olmalarına, Hamilton depresyon derecelendirmesi (HAM-D 17)'nde ise 8 ve üzerindeki puanları almış olmalarına göre konmuş. Olgular hâlihazırda kullanmakta oldukları antipsikotik tedavinin yanı sıra, sitalopram ve plasebo grubu olmak üzere rastgele iki gruba ayrılmışlar. On iki haftalık tedavi sonrasında olgular;

1. Sosyal yetenek performans değerlendirilmesi [social skills performance assessment (SSPA)], 2. Tedavi yönetimi yetkinlik değerlendirmesi [medication management ability assessment (MMAA)], 3. Medikal sonuç çalışması SF-12 skalasının mental ve fiziksel bileşenleri ve 4. Heinrich'in yaşam kalitesi skalası ile değerlendirilmiş.

Sonuçlara göre sitalopram kullanan olguların plasebo kullananlara göre SSPA, SF-12 mental fonksiyonlar ve yaşam kalitesi değerlendirmelerinde anlamlı ölçüde daha iyi oldukları saptanmış. Çalışmacılar sonuç olarak, orta yaş ve üzerindeki şizofreni olgularında ortaya çıkan subsendromal depresyon durumunda antipsikotiklerin yanı sıra sitalopram kullanımının yaşam kalitesini artırdığı yorumunu yapmışlardır.

Antibiyotiklere Yanıt Vermeyen İdiyopatik Püstüler Vulvit ve İzotretinoin

İngiltere'de Londra Queen Charlotte ve Chelsea Hastanesinden Dhanjal ve arkadaşlarının "Clin Exp Dermatol" dergisinin eylül sayısında yayımlanan olgu sunumu "Idiopathic pustular vulvitis" adını taşıyor. Çalışmada, 23 haftalık gebe ve üçüncü gebeliği olan 31 yaşındaki kadının çok ağrılı püstüler vulvit ile hastaneye başvurduğu ve vulvitin antibiyotiklere yanıt vermediği belirtiliyor. Histolojik bulguların ilk bakışta hidradenitis süpürativa düşündürmesine karşın, hastalığın tanı koydurucu bulgusu olan köprü yapmış komedonlara histolojide rastlanmadığı ve dermal sinüslerin de olmadığı vurgulanıyor. Püstüllerin insizyonu ve drene edilmesi ile sadece geçici bir rahatlama sağlanabildiği, oral klindamisin ve topikal steroidler kullanılmasına rağmen iyileşmenin sağlanamadığı belirtiliyor. Olgu

doğum yaptıktan sonra tek kür izotretinoin ile tam iyileşmenin sağlandığı, böyle bir iyileşmenin hidradenitis süpürativa için tipik olmadığı vurgulanıyor. Bu olgunun durumu araştırmacılar tarafından varyant bir hidradenitis süpürativa olarak tanımlanıyor ve bu olgu sunumunun gebelik döneminde ortaya çıkan de novo hidradenitis süpürativa olması nedeni ile literatürde ilk olduğu belirtiliyor, ancak klinik bulgulardaki ve izlemdeki farklılıklardan dolayı altta başka tanımlanamayan bir durumun bulunma ihtimalinin de altı çiziliyor.

Zoledronik Asit Kullanımı Horizon Çalışmasının Sonuçlarına Göre Omurga ve Kalça Kemiklerinin Dansitesini Artırıyor

İngiltere'nin Sheffield Üniversitesi Kemik Metabolizması Akademik Bölümünde çalışan ve Horizon Öncü Deneyi Çalışma Grubu'nda yer alan Eastell ve arkadaşlarının bulguları "Osteoporos International" dergisinin ekim ayı sayısında yayımlandı. Çalışma "Effect of once-yearly zoledronic acid on the spine and hip as measured by quantitative computed tomography: results of the HORIZON Pivotal Fracture Trial" adını taşıyor. Çalışmada zoledronik asit kullanımının kemik mineral dansitesi ve kemik kuvvetine olan etkisi kantitatif bilgisayarlı analiz [quantitative computed analysis (QCT)] veya dual enerji X-ışını absorbsiyometrisi (DXA) kullanılarak ölçülmüş. Zoledronik asit tedavisi ile omurga ve kalça kemiklerinde kemik dansitesinin plaseboya göre anlamlı şekilde yükseldiği saptanmış. Trabeküler kemikteki değişiklikler kemik kuvvetindeki artış ile sonuçlanmış.

İki yüz otuz üç kadının dahil edildiği

randomize ve kontrollü deney şeklinde planlanan çalışmada 5 mg zoledronik asit kullanımı sonrası kemik kuvvetindeki etkiyi saptamak için trabeküler ve kortikal kemikteki kemik mineral dansitesi QCT ve DXA ile ölçülmüş Gönüllüler yılda 1 kez 5 mg zoledronik asit kullanmışlar, kemik mineral dansitesi ölçümleri ilaç öncesinde ve 36. ayda omurga, kalça, femur boynu ve trokanterden yapılmış. Değerlendirmeler zoledronik asit kullanılan grup ile plasebo grubu t-testi ile karşılaştırılarak yapılmış. Sonuç olarak, bakılan tüm kemik bölgelerinde, zoledronik asit plaseboya göre anlamlı şekilde kemik kuvvetini ve dansitesini artırmada etkili bulunmuş.

Over Kanserinde Tümör Belirteci Olarak CA125 Değerleri

Kore'den Kang ve arkadaşlarının "Value of serum CA125 levels in patients with high-risk, early stage epithelial ovarian cancer" adını taşıyan çalışması "Gynecology Oncology" dergisinin ekim ayı sayısında yayımlandı.

Çalışmanın amacı, yüksek riskli ve erken dönem (Evre IA/B 3. derece, Evre IC tüm dereceler, Evre I clear cell ya da Evre II) epitelyal over kanserlerinde kemoterapi ile tam remisyona ulaşılan olgu grubunda serum CA125 düzeylerinin hastalığın gidişini göstermedeki etkinliğini test etmek olarak belirtiliyor. Bu amaçla Ocak 1998-Nisan 2004 tarihleri arasında yüksek riskli erken evre epitelyal over kanseri tanısı alan ve başvuru sırasında artmış serum CA125 düzeyleri gösteren ve 6 kür paklitaksel/karboplatin kemoterapisi alan 95 olgu incelenmiş. Bu olgularda 5 yıl boyunca progresyon göstermeme oranı %70.5 olarak bulunmuş. Kemoterapi sonrasında hastalığın progresyonunu

göstermede CA125 için bulunan optimal cutoff değeri 12 U/mL (sensitivite %71.4, spesifisite %82.1) olarak saptanmış. Multivaryant analizinde kemoterapi sonrası 12 U/mL'nin üzerindeki serum CA125 artışları hastalık progresyonunu göstermede bağımsız prognostik faktör olarak belirtilmiş. CA125 düzeylerinde 12 U/mL'nin üzerinde gözlenen artışlarda rekürrens riski de anlamlı şekilde artmış olarak tespit edilmiş. Sonuç olarak, yüksek riskli ve erken evre epitelyal over kanserinde 6 kür adjuvan kemoterapi sonrası tam remisyon sağlanan olgularda serum CA125 düzeyleri güçlü ve bağımsız bir prognostik belirteçtir.

İleri Evre Meme Kanserinde Sisplatin-Epirubisin-Paklitaksel Tedavisi Etkilidir

İtalya Ulusal Kanser Enstitüsünden Frasci ve arkadaşlarının çalışması "Preoperative weekly cisplatin, epirubicin, and paclitaxel (PET) improves prognosis in locally advanced breast cancer patients: an update of the Southern Italy Cooperative Oncology Group (SICOG) randomized trial 9908" adını taşıyor. Çalışma "Annals of Oncology" dergisinin ekim ayı sayısında yayımlandı. Bu çalışma, daha önce yayımlanan SICOG araştırmasına bir güncelleme niteliğinde.

Çalışmada lokal ileri evre meme kanserli 200 olgu üzerinde haftalık kürler halinde 12 hafta verilen sisplatin-epirubisin-paklitaksel (PET) tedavisi ile 3 haftada 1 ve 4 kez verilen epirubisin-paklitaksel (ET) tedavisi karşılaştırılmış. Tedavilerin etkinliği patolojik sonuçlar, tedavi öncesi ve sonrası bakılan biyomarkerler, relapsız süre, uzak metastazsız süre ve genel olarak yaşam süresi baz alınarak değerlendirilmiştir. Relapsız süre, uzak metas-

tazsız süre ve yaşam süresi sonuçları 5 yıllık izlemde PET ve ET'de sırasıyla %64'e %53 ($p=0.11$); %73'e %55 ($p=0.04$) ve %82'ye %69 ($p=0.07$) olarak saptanmış. PET tedavisinin sadece yüksek dereceli ve proliferasyonu hızlı tümörlerde ET tedavisine göre anlamlı şekilde daha iyi olduğu sonucuna varılmış.

Çocuk ve Ergenlerde Bipolar Hastalığın Akut Manik Döneminde Risperidon Tedavisi Etkilidir

Belçika'dan Haas ve arkadaşlarının çalışması "Bipolar Disorders" dergisinin kasım ayı sayısında yayımlandı. Çalışma "Risperidone for the treatment of acute mania in children and adolescents with bipolar disorder: a randomized, double-blind, placebo-controlled study" başlığını taşıyor.

Çalışma "bipolar hastalık I" tanısı almış çocuk ve ergenlerde akut miks veya akut manik epizodlarda risperidon tek ilaç tedavisinin etkililik, güvenilirlik ve tolerabilitesini değerlendirmek amacıyla yapılmış. Randomize, plasebo kontrollü, çift-kör, üç kollu çalışmaya DSM-IV kriterlerine göre "bipolar hastalık I" tanısı almış ve manik ya da miks epizod gösteren ve yaşları 10-17 yıl arasında olan 169 çocuk ve ergen dahil edilmiş. Katılımcılar rastgele olarak üç haftalık; plasebo (58 kişi); risperidon 0.5-2.5 mg/gün (50 kişi) veya risperidon 3-6 mg/gün (61 kişi) tedavi gruplarına dağıtılmış. Tedavinin etkililiği "Young Mania Rating Scale (YMRS)" değerlendirmesinde tedavinin başlangıcında ve sonundaki değişim ile ölçülmüş. Güvenlilik ise ekstrapiramidal semptom izlem skalasındaki yan etki izleme ve derecelendirme skorlarına göre değerlendirilmiştir. Sonuçta risperidon

kullanan grupta plasebo kullanan gruba kıyasla istatistiksel olarak anlamlı şekilde YMRS toplam skorunda artış saptanmış. Risperidon kullanımıyla ilişkili en sık rastlanan yan etkiler somnolans, baş ağrısı ve yorgunluk olarak belirlenmiş; üç haftalık tedavi sonunda plasebo, risperidon 0.5-2.5 mg ve risperidon 3-6 mg gruplarındaki ortalama kilo artışı ise sırasıyla 0.7, 1.9 ve 1.4 kg olarak saptanmış.

Araştırmacılar sonuç olarak günlük 0.5-2.5 mg ve 3-6 mg dozlarında risperidon kullanımını bipolar hastalık I tanısı almış ve akut manik veya miks epizod gösteren çocuk ve ergenlerde etkili ve iyi tolere edilir bulmuşlardır. Araştırmacıların yorumuna göre, 0.5-2.5 mg/gün dozunda risperidon kullanımının 3-6 mg/gün dozuna kıyasla daha iyi bir yarar/risk profili sergilediği gösterilmiştir.

Akne Vulgaris Tedavisinde Olgu Bazlı Bir Güncelleme

İngiltere'deki Wales Üniversitesi Hastanesi Dermatoloji Enstitüsünden Ingram ve arkadaşlarının çalışması "Management of acne vulgaris: an evidence-based update" adını taşıyor. Bu güncel derleme "Clin Exp Dermatol" 2009 ekim ayı sayısında yayımlandı.

Çalışma, akne vulgaris tedavisi konu-

sunda 2007-2009 yılları arasında yayımlanan ve klinik olarak önemli bulguları içeren 3 derlemenin, 1 güncellenmiş kılavuzun ve 62 randomize kontrollü çalışmanın sonuçları baz alınarak hazırlanmış. Çalışmada düşük glisemik yüklü diyetin aknenin şiddetini azaltabileceği, ancak bu bilginin kanıtlanmış olmadığı ve yeni topikal kombinasyon tedavi ajanlarının mevcut ürünlere üstünlük sağlamadığı belirtiliyor. Topikal dapson kullanımının plaseboya üstün olduğu, ancak dapsonun mevcut topikal ajanlarla kıyaslanmadığı vurgulanıyor. Tüm oral tetrasiklinlerin benzer etkililiğe sahip olduğu ve aralarında minosiklinin en pahalı tedavi olduğu belirtiliyor. Oral izotretinoin monoterapisinin şiddetli akne halen altın standart olduğu vurgulanıyor. Polikistik over sendromu ile kombine akne şikâyetinde oral kontraseptif + flutamid tedavisinin yararlı bulunduğu belirtiliyor. Fotodinamik tedaviler, fototerapi ve lazer tedavisinin özellikle yüksek maliyet nedeni ile yaygın olarak önerilmediği, antibiyotiksiz tedavilerin direnç gelişimini önleyebilmek amacıyla daha sık tercih edilmesi gerektiğinin altı çiziliyor. Bu konuda yapılmakta olan çalışmaların değerlendirilmesinde sonuç ölçütlerinin çeşitlendirilmesinin ve olgu yaşam kalitesi gibi konuların da incelenmesinin gerekliliği üzerinde duruluyor.